

gjørelse, som jeg har truffet i Spørgsmaal som disse, og som paa det Nøieste hænger sammen med min hele Fremgangsmaade i denne Sag, ikke omstødes. Det er, som allerede antydet, Spørgsmaal af meget ringe finantsiel Betydning, men som netop derved faae stor Betydning, at den med Hensyn til den trusne Afgjørelse omstødes, uagtet den paagældende Pengesum er saa ringe. Det næste Forslag er det under Nr. 5, hvor Udvalgets Fleertal foreslaaer en Nedsættelse af 898 Rd. Der er her Tale om personlige Tillæg, som tilkomme 2 forhøvedende Generalmajorer, nu Generaler, og en Oberst, fordi deres pensionsberettigede Indtægter nu ere mindre, end de vare i Følge deres Udnævnelse til de nævnte Charger. Jeg skal i flere Punkter henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds har ytret om denne Sag. Jeg troer, at jeg var fuldkommen berettiget til at indstille disse Mænd til at blive udnævnte til de Charger, her er Tale om. Det var ved Hærloven og Lønningsloven udtrykkelig overladt til Krigsministeren at vedligeholde de ældre Tilstande i Løbet af et Aar efter Lovens Stadfæstelse. Jeg har affortlet dette Lidsrum ganske overordentligt; den Fuldmagt, der var givet mig, har jeg ikke benyttet i længere Tid end lidt over 2 Maaned, men i denne Tid har jeg consequent maattet vedligeholde de ældre Tilstande, indtil de med et Slag bleve afløste af de nye. Tilstanden i September Maaned var fuldkommen lovlig, den var bestemt ved Finantsloven; der forelaa Bevilling til et vist Antal Officerer af de forskjellige Grader, og Vacancer, som indtraf, maatte efter min Mening besættes. Saalænge de bleve besatte saaledes, at ingen Overskridelse af de stedsbundne Bevillinger fandt Sted, vare de ogsaa fuldkommen lovlige, og i det Dieblig, at Udnævnelser var fuldkommen lovlig, fulgte ogsaa dermed alle de Rettigheder, som høre til den Grad, hvortil Vedkommende vare blevne udnævnte. Jeg har for mit Vedkommende ikke den mindste Tvivl om, at jo disse Mænd have et fuldgjaldigt Krav, og deri adskiller dette Tilfælde sig fra det, jeg næstforhen omtalte. I det forhen omtalte Tilfælde var det et Villighedskrav, der var Spørgsmaal om, men her i dette Tilfælde troer jeg, at der fore-

ligger et Nøtskrav paa i Henhold til Lønningsloven at faae tillagt det personlige Tillæg, om hvilket her er Tale. Man kan sige: Vi nægte det, og disse Mænd kunne da søge deres Ret ved Domstolene; men dette vilde jeg meget beklage. Der er ikke hos ældre Officerer nogen stor Tilbøjelighed til at søge Domstolene imod Regjeringen, det er maastee en forældet Opfattelse, men en saadan Tilbøjelighed er nu engang ikke tilstede; den begynder at indfinde sig hos de yngre, men hos de Ældre er den ikke tilstede, og jeg troer egentlig ikke, at man for meget skal henvisse til denne Udvei. Jeg troer, at Krigsministeren bør kunne beskytte sine Undergivne imod, at de saaledes tvinges til at søge deres Ret ved Domstolene. Her foreligger et Tilfælde, hvor jeg er fuldkommen overbevist om, at de have et Krav, som de kunne gjøre gjældende, og jeg vilde jo, naar Thinget ikke gaar ind derpaa, komme i det Tilfælde, at jeg selv skulde føre Proces mod disse Mænd, og det vil det høie Thing vist indsee var fuldkommen umuligt. Min Stilling vil altsaa i enhver Henseende blive umuliggjort ved Vedtagelsen af Fleertallets Forslag. Jeg haaber derfor ret meget, at det høie Thing allerede nu ved denne Behandling vil give mig den Anerkjendelse og den moraliske Støtte, jeg trænger til, ved ikke at vedtage Fleertallets, men derimod Mindretallets Forslag i denne Sag. Forslaget under Nr. 8 angaaer et Tillæg til 4 Adjutanter. Disse Officerer ere ifølge en Bestemmelse i Lønningsloven komne til at lide et meget betydeligt Tab i Indtægter. De have nemlig tabt en Fourage-Ration, for hvilken de slet ingen Erstatning faae, og 60 Rd. i Bestillings-tillæg; de faae 60 Rd. nu, istedetfor at de før fik 120 Rd. Disse Mænd ere forblevne aldeles i den samme Stilling, som de før vare, de have aldeles de samme Forretninger, som tidligere, men de have lidt en meget betydelig Formindstelse i deres Indtægter, og jeg troer ikke, at det er overeensstemmende med Lønningslovens Aand eller med det høie Things Hensigt, at disse Officerer skulle lide en saa betydelig Formindstelse i deres Indtægter. Jeg troer, at der her foreligger et Villighedskrav, som jeg ret meget skal anbefale til det høie Thing. Jeg har ogsaa her med Hensyn til